

Somos Zsuzsanna

PÁRIZSI MÚZEUMOKBAN

1998-banjártam először a Szabadkőműves Múzeumban Párizsban (Musée du Grand Orient de France, 16 rue Cadet, metrómegálló: Cadet), amely dokumentumokat, emléktárgyakat és rendi jelvényeket mutat be. A színpadon helyet kapott egy szabadkőműves szentély. A szentélyt középen és fent uralja a háromszög és benne a „mindent látó szem”, kétoldalt pedig a jeruzsálemi templomból ismert két oszlop: a csavarulatokat mutató *Misphat/Boáz* (a megözvegyült Ruth férje, Dávid ősatya, így a dávidi/királyi családfát jelképező, a Rosslyn-kápolnában szőlőindával befuttatott oszlop), és a hosszában tagolt oszlop a *Tsedeg/Jáfet* (Noé harmadik fia Jáfet, Magóg ősapja, aki az Árontól származó papi vonalat képviseli). E két oszlop volt Jahve kapujának pillére. Az oszlopok között áll a trónus, amelyen a nagymester foglal helyet.

A színpaddal szemközti fal mentén vitrinek álltak, és az egyikben felfedeztem Kossuth Lajos pántensét.

A szabadkőművességet számos misztikus elem övezi. Több irodalmi adatot tanulmányoztam, és a legalaposabbnak két szabadkőműves – Chr. Knight és R. Lomas – által írt művet találtam. A szerzők szerint a szabadkőművesség visszanyúlik a Nagy Zsidó Háborúhoz. Fent említett szerzők szerint a szabadkőművesség pillérei az alábbiak:

1./ Rex Deus tan

Jeruzsálem Kr.u. 70-ben bekövetkező bukása után a jeruzsálemi egyház tagjainak egy csoportja (a zsidóság elit csoportja) megszökött a mészárlás elől és Alexandriába menekült. Ez lett a zsidóság második központja. Itt a kis csoport tagjai felmérték helyzetüket, és úgy ítélték meg, hogy jobban teszik, ha Görögországba költöznek, ahonnan aztán szétszéledtek Európa városaiba. Itt felvették új otthonuk hitét, beolvadtak a közösségbe: olyan neveket vettek fel, amelyek nem csengtek idegenül. Ahogy telt az idő, generációk váltották egymást, de apáról a választott nagyfiúra örökítették az ősi tudást. A tudást, amely magában foglalja a Rex Deus (Isten királyai) eredetét és a templom

titkát, szimbolikus gyűrűt viseltek: az egyik fajta gyűrűn a Misphat oszlop/Boáz volt látható és a királyi vérvonalat szimbolizálta (Dávid király házának színei a zöld és az arany). A másik fajta gyűrűn a Tsedeg oszlop/Jachim volt látható, amely a papi (Árontól származtatott) vérvonalat képviselte emlékeztetve viselőjét az ősi örökségre (arra, hogy Jahve kapujának pillére). Ezek szerint pár európai nemesi család Dávid és Áron véreből származik. E családokhoz tartoztak Champagne grófjai, Gisor és Payen urai, Fontaine és Anjou grófjai, a de Bouillonok, a rosslyni St Clairek, a gisori St Clairek, a Brienne-k, a Joinville-k, a Chaumontok, a negi St Clairek és a Habsburgok.

1095-ben ezen családok beavatott férfitagjai (a szuperkeresztények) rájöttek, hogy a szeldzsuk támadás Jeruzsálem ellen nem más, mint a Góg és Magógról szóló jóslat (az első évezred után megtámadják a pogányok a „szeretett várost” és Krisztus uralmát) beteljesedése: minden befolyásukkal elültették az akkori pápa, II Orbán fejében a *keresztes hadjárat gondolatát*. Úgy mondták, hogy beteljesedett János próféciája, és a pápa szerepe az, hogy a keresztény világot a hitetlen hódítók ellen hadba vezesse, és megmentse a szent várost. A szent város mélyén pihen az igazság Jézusról.

2./ Templomos lovagrend

Megindultak a keresztes támadások Jeruzsálem felszabadítására. 1113-ban a lovagok egy csoportja renddé szerveződött, amely a „Jeruzsálemi Szent János Kórház önálló hatalmi rendje” nevet viselte (ispotályosok, később rodoszi, ill. máltai rend). Ez az esemény a Rex Deus tagjait arra sarkallta, hogy ellátogassanak a Szentföldre 1114-ben és a jeruzsálemi király, I. Baldwin elé terjesszék tervüket, hogy egy kis, lovagokból álló csoport a Szentföldön ásatásokat végezhesen, új rendet alapíthasson és oltalmazhassa a zarándokokat.

A király azonban elvetette ezt a tervet. 1118-ban a király halála után az új király II. Baldwin hozzájárult a lovagok tervének megvalósításához. Nemsokára kilenc francia lovag táborozott Heró-

des istállóinak/kocsiszíneinek területén, hogy a mélyben ásatásokat végezzenek. Céljuk az volt, hogy megtalálják, és a felszínre hozzák Jeruzsálem egyházának tekereseit és kincseit. Hónapokig tartott, míg a mélyben kezdetleges eszközeikkel elérték a templom mélyének labirintusait. Itt valószínűleg arany- és ezüstedényeket és fadobozba zárt tekerceket találtak. A lovagok csaknem írástudatlanok lévén nem értették az ékes arameus és görög nyelven írt szövegeket. Vezérüket Geoffrey de St Omert visszaküldték a tekercekkel Franciaországba, hogy fordíttassa le azokat. A tudományokban járatos Lambert de St Omerhez kerültek a tekercek, aki a lovag tudta nélkül lemásoltatta az egyiket, amely a mennyei Jeruzsálemet ábrázolta (napjainkban a Genti Egyetemi Könyvtárban őrzik). A csoport 1127. karácsonyáig kutatott.

Fontaine-i Bernát (a későbbi Clairvaux apát) ajánlotta I. Calixtus pápának, hogy alakíttasson egy katonai rendet, amely támogatja Jeruzsálem királyságát. Hogy valójában kinek fogadtak a lovagok hűséget, az ma sem ismert. Az új rend vezetője Hugues de Payen lett. Payen elutazott Troyes városába a Bernát által aláírt toborzási jogot biztosító rendelettel. Ezen útja során Payen betért felesége családjának otthonába, Skóciába. Ezen kitérő feltételezhető oka az lehetett, hogy átadja megőrzésre a tekerceket, amelyek tartalmát nem ismerjük. Mindenesetre a dokumentumok létezéséről csak az alapító templomosok és a St Clair klán tagjai tudtak. Ez volt az a család, amely ezután az ősi tudás védelmezőjének szerepkörét látta el, és területén felépítette a „Rosslyni kápolna”-ként ismert templomot. Hugues de Payen útvjáról háromszáz lovag kíséretében tért vissza Jeruzsálembe, hogy betölthesse posztját a templomos rend élén.

Öt keresztes hadjáratot vívtak Jeruzsálemért, azonban 1244-ben Jeruzsálem a mohamedánoké lett.

A templomos lovagok legnagyobb része francia volt, ott is éltek. A Szentföld elvesztése után is igen nagy gazdasági és katonai erőt képviseltek, sőt egy királyi rendelet előírta minden királyi számvevőnek, hogy a rendelkezésükre álló pénzt küldjék a Templomnak (Temple). Így lett a rend a francia állam pénzügyeinek kezelője. Tény, hogy a templomosok kivették részüket a monostorok és templomok építéséből, a rendházak tervezéséből.

Nyolcvan katedrális épült fel Európában általuk, amelyek közül a leghíresebb a chartres-i Notre Dame.

1305-ben bejelentés érkezett a templomosok szörnyű bűneiről: 1./ Krisztus-tagadás és a kereszt megszenteltetésének, 2./ bálványimádás, 3./ erkölcstelen eskütétel, 4./ rituális gyilkosságok, 5./ az eretnekséget jelentő kötél viselése, 6./ rituális csók, 7./ a mise szertartási rendjének megváltoztatása és a bűnbocsánat heterodox felfogása, 8./ erkölcstelenség, 9./ más keresztény erők elárulása.

Franciaországban ekkor súlyos pénzügyi válság dúlt, Párizs népe felkelt. A királyi kincstár feltöltése érdekében – több esemény után – perbe fogták a lovagokat (232 kihallgatás történt, nemcsak Franciaországban, de egyéb országokban is), kínzással vallomásokot csikartak ki, megégették őket eretnekség vádjával. A Nagymestert, Jaques de Molay-t 1307. okt. 13-án (pénteken) tartóztatták le (azóta baljós a péntek 13.) és 1314. márc. 11-én a Szajna egyik szigetén égették meg.

3./ Szabadkőművesek

Egyesek szerint a templomos rend tovább élt megszüntetése után is, mások szoros összefüggést látnak a XVII. és XVIII. századi titkos társaságok és a templomosok között. Vannak, akik azt állítják, hogy a Nagy Francia Forradalom is a Templom feltámadása volt. A legrégebb skót rítus 33 fokozatot ismer. Ezek 1715-1745 között váltak ismertté Franciaországban Ramsay lovag működése révén, aki VIII. Jakab skót király gyermekeinek nevelője volt. Különböző páholyok működtek, nemcsak Skóciában, hanem Franciaországban, Angliában stb. A világ első nagypáholya 1717-ben Londonban ült össze. Ez az a páholy, amely megakadályoz minden kutatást az 1717-et megelőző évekre. Ez erősen sugallja, hogy valamit eltitkolnak a rend tagjai elől is. Az eredeti 33 rituáléból 24 feledésbe merült. Mivel ezen rangokat adományozás és nem szertartás útján lehetett elnyerni.

A XVIII. században Angliában és Németországban a szabadkőművesek felújították a rendet. A német rend céljai közt az is szerepelt, hogy visszaszerezze a templomosok ősi vagyonát. Napjainkig a történetírók között heves viták folynak arról, hogy igazak voltak-e a templomosok ellen felhozott vádak.

Az ősi szabadkőműves fokozat rítusai tartalmazzák a nagy titkot: sok-sok évvel ezelőtt hatalmas özönvíz pusztított a Földön, amely csaknem elsodorta az alapítók titkos tudását. Egy korai civilizáció tagja, Énok ismereteit két oszlopban (a titkos tudást az oldalukra véste) örökítette át az utódoknak, amelyek túléltek az apokaliptikus pusztítást, az özönvizet: Kr.e. 3200-ban az egyiptomi civilizáció alapítói megtalálták az egyiket, a másik oszlop darabjait a zsidók találták meg azon a helyen, ahol Salamon temploma épült éppen 3.000 éve.

A szabadkőművesség élesztette újjá a tudományokat, a szociális és demokratikus eszméket. A célok, amelyeket maguk elé tűztek, szabadkőműves értékeken alapultak: az igazságon, a jogon, a tudáson és a tolerancián. Ezeket képviselte Newton, Franklin, Washington és még sokan mások, így Kossuth Lajos is.

A TORINÓI LEPEL MAGYAR VONATKOZÁSAI

1./ Mind a négy evangélista szerint Jézus temetését **Arimatiai József** bonyolította le, biztosította a test betakarásához a gyolcsot, a mirhából és áloéből való kenetet **Nikodémus** hozta. **Herodotosz**-tól tudjuk, hogy a szkíták az egyet **arimá**-nak nevezték. Miért van egy zsidó férfinak szkíta neve?

2./ A zsidók a temetéshez gyapjú kelmét használtak, **Arimatiai József** leplét **lenből** szőtték speciális (**halszálla**) mintával. Ez a híres és értékes „sineári/mezopotámiai” kelmékre volt jellemző. Ennek bizonyítékai:

- *Józsué könyve, 7. 21.*: Jerikó lerombolásakor az egyik zsidó, Ákán zsákmányt rejtett el saját részére, amely kincseket és egy jó babiloni köntöst tartalmazott, bár tudta, hogy ezért halál jár.

- *János evangéliuma, 19. 23.*: A vitézek megkapták Jézus ruháit és négy részre osztották. Köntöse varrás nélküli volt, felülről **végig szövött**. Nem akarták széthasogatni, **sorsot vetettek a köntösre**.

Ilyen kelméket csak **Kelet Szíriában** és **Észak Mezopotámiában** szőtték, amely abban az időben **pártus befolyás** alatt állt.

3./ 1988-ban **átfogó tudományos vizsgálatot** végeztek a Lepelen, amely izotópos kormeghatározása szerint 1200-1274 között keletkezhetett. Ennek ellentmond a **Pray-kódexben** (latin nyelvű miscskönyv, amely **egyetlen magyar nyelvű lapja** a

Halotti Beszéd, Ősi Gyökér, XXXVI. évf. 1. sz. 30-34) látható két színes tollrajz: az egyik **Jézus testének megkenését**, a másik **az üres sírt mutatja a ma is ismert halszállkamintás lepellel**, amelyet egy angyal mutat a jámbor asszonyoknak. A kódex **III. Béla király (1172-1196)** uralkodása alatt született, **azaz előbb, mint ahogy azt az izotópos vizsgálat kimutatta**. Erre **Pályi Gyula Olaszországban élő professzor** utalt először. A király trónörökösként Bizáncban nevelkedett, így alkalma lehetett az ott őrzött Lepel megtekintésére.

4./ **III. Béla király** Margit nevű lánya bizánci császárné volt, **II. Angelos Izsák bizánci császár** feleségeként, férje halála és mostoha fia meggyilkolása után régens volt, a Keleti Egyház kegyura. **Dr. Váralljai Csocsán Jenő oxfordi professzor** rámutatott arra, hogy a császárné mozgalmas élete eseményei során az értékes ereklyét magával vihette: második férje **Montferrati Bonifác, thesszalóniki király**, harmadik férje **Saint-Omer Miklós gróf**, a templomos lovagrendet alapítók **egyikének leszármazottja** volt. Ezen az úton kerülhetett a Lepel a templomosok tulajdonába, és hirtelen felbukkant 1357-ben Lirey-ben, a Champagne grófság egyik falujában.

És valóban, az elmúlt években tudományos pontossággal kimutatták, hogy az izotópos vizsgálatához vett szövetminta batikolt/antikoszított gyapptonalakat tartalmazott, és a két fonál középer-téke adta ki a fenti eredményt. A tudomány az újabb vizsgálati lehetőségekre vár, bár ennek eredménye nem kétséges.

IRODALOM

Berze Nagy J.: Égigérő fa. Magyar Mitológiai Tanulmányok. (TIT Bm Szervezete, Pécs, 1958.)

Knight Ch, Lomas R.: A Második Messiás. A templomos lovagok, a Torinói Lepel és a Szabadkőművesség titka. (Gold Book Kft. Alföldi Nyomda RT.)

Kulcsár Zs.: Rejtélyek és botrányok a középkorban. (Gondolat, 1978.)

Párizs, 1988. American Express Publishing Corporation Inc.

Stein A.: Ázsia halott szívében. (Helikon: Békéscsaba, 1986.)

Zöllner W.: A keresztes háborúk története Kossuth, 1980.